

ΟΙ ΒΙΒΛΙΟΦΑΓΟΙ ΤΟΥ ΥΠΟΓΕΙΟΥ: δράσεις Φιλαναγνωσίας και όχι μόνον...

Το σχολικό έτος 2014-15 με τους μαθητές της Γ₂ τάξης του 106^{ου} Δημοτικού Σχολείου Αθηνών αποφασίσαμε να μεταμορφωθούμε σε μικρούς βιβλιοφάγους εξορμώντας στις σχολικής βιβλιοθήκης ... το υπόγειο. Από εκεί δανειζόμασταν βιβλία που μας ταξίδευαν σε σταθερή βάση καθ' όλη τη διάρκεια της χρονιάς.

Δραστηριότητες φιλαναγνωσίας βάσει συγκεκριμένων ερωτημάτων εκπονήσαμε στις διακοπές των Χριστουγέννων και του Πάσχα αλλά και κατά την περίοδο του περιβαλλοντικού προγράμματος *‘Βιβλία σε ρόδες’*. Έτσι μάθαμε ποια είναι τα **βιβλιογραφικά στοιχεία** ενός βιβλίου και δημιουργήσαμε τις δικές μας **αναγνωστικές προσδοκίες** από τον **τίτλο**, τα στοιχεία στο **οπισθόφυλλο**, την **εικονογράφηση**, τα **περιεχόμενα** του βιβλίου. Αφού το διαβάσαμε, γράφαμε λίγα λόγια για **το θέμα** και κατόπιν τι μας είχε εντυπωσιάσει και γιατί. Επαληθεύτηκαν οι προσδοκίες μας ή ο συγγραφέας είχε ασχοληθεί με άλλο ζήτημα; Μήπως γνωρίζουμε και κάποιο άλλο βιβλίο με το ίδιο ή παρόμοιο θέμα; Επειδή μας αρέσουν τα καλλιτεχνικά, ζωγραφίζαμε ό,τι μας είχε κάνει εντύπωση από το βιβλίο που διαβάσαμε και βάζαμε έναν δικό μας τίτλο στη ζωγραφιά μας. Μετά την ανάγνωση οι εργασίες μας παρουσιάζονταν ενώπιον όλων στο χώρο της βιβλιοθήκης έτσι, ώστε και άλλοι συμμαθητές που μπορεί να ενδιαφέρονταν για το ίδιο θέμα να παρακινηθούν να το διαβάσουν. Οι εργασίες αυτές μαζί με τις ζωγραφιές μας αναρτήθηκαν στο ταμπλώ βιβλιοπαρουσιάσεων της βιβλιοθήκης.

Επειδή βρισκόταν σε εξέλιξη το πρόγραμμα **Συναισθηματικό Καλειδοσκόπιο**, τα βιβλία που επιλέγαμε ήταν, κυρίως, λογοτεχνικού περιεχομένου. Επίσης, εφόσον ασχοληθήκαμε με ποιήματα στα πλαίσια του ίδιου προγράμματος, αξίζει να σημειωθεί πως αξιοποιήσαμε στο έπακρο τις ποιητικές συλλογές της βιβλιοθήκης. Ορισμένοι τίτλοι μάλιστα έγιναν περιζήτητοι!!

Ως γνήσιοι βιβλιοφάγοι ανακαλύψαμε κρυμμένο ανάμεσα στα άλλα βιβλία της βιβλιοθήκης κάποιο λεύκωμα παλιότερων μαθητών του σχολείου που περιείχε χριστουγεννιάτικες διηγήσεις, τις οποίες οι ίδιοι είχαν συγγράψει και εικονογραφήσει. Αυτό μας παρώθησε να κάνουμε κι εμείς το ίδιο. Έτσι, λοιπόν, **συγγράψαμε** τις δικές μας χριστουγεννιάτικες ιστορίες με έμφαση στα συναισθήματα των ηρώων τους, τις οποίες, αφού εικονογραφήσαμε, παρουσιάσαμε στη χριστουγεννιάτικη γιορτή της τάξης. Έπειτα τις συγκεντρώσαμε σε λεύκωμα και με ψηφοφορία επιλέξαμε τον

τίτλο *‘Χριστουγεννιάτικο βιβλίο’*. Κατόπιν το καταθέσαμε στη βιβλιοθήκη του Σχολείου μας. Μπορεί να το βρουν και άλλοι μετά από μας και ίσως να τους εμπνεύσει να κάνουν κάτι ανάλογο.

Καθώς περνούσε ο καιρός κάναμε και τη μεγαλύτερή μας ανακάλυψη: το υπόγειο της βιβλιοθήκης έβγαζε ένα δικό του, αλλιώτικο φως! Γι’ αυτό κι εμείς θέλαμε να κατεβαίνουμε όλο και πιο συχνά εκεί. Κάναμε *ομαδικές έρευνες* σε άλλα βιβλία για το περιβάλλον και τα ζώα με προσυμφωνημένο ερωτηματολόγιο και παρουσιάζαμε τα αποτελέσματά τους στις υπόλοιπες ομάδες, που μας καταχειροκροτούσαν. Και κάρτες αποδελτίωσης συμπληρώσαμε με τις πληροφορίες για τα ζώα, που συλλέξαμε. Κάποιες φορές κατεβαίναμε απλώς για να ζωγραφίσουμε. Όπως και να ’χει, κάθε φορά το διασκεδάσαμε κι έτσι στο τέλος αυτής της πορείας αποφασίσαμε πως θα συνεχίσουμε και τις επόμενες χρονιές να επισκεπτόμαστε το υπόγειο και να ... παίρνουμε λίγο από το φως του! Τα κατορθώματά μας αναρτήθηκαν και στη σχολική ιστοσελίδα.

Αναστασία Ν. Μαργέτη

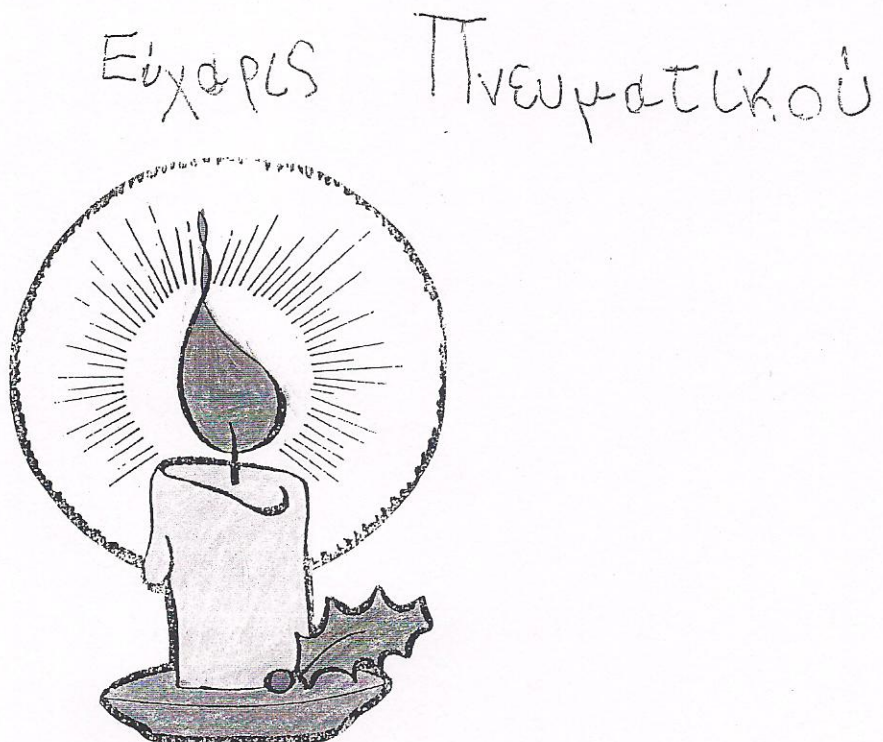
Τα καλικαντζαράκια

Μια φορά κι έναν καιρό, ζούσε η μικρή Μαρία μαζί με την οικογένειά της.

Εκείνο το βράδυ, ήταν το βράδυ της Πρωτοχρονιάς. Τότε ήταν που θα στόλιζαν το δέντρο. Έτσι και έγινε. Στόλισαν και μαγείρεψαν τούρτες, γλυκά και καϊκάκια. Μετά τέλειωσαν και περίμεναν τους καλεσμένους. Όταν ήρθαν, έφαγαν, ήπιαν και γλέντησαν. Ύστερα τους αποχαιρέτησαν έπεσαν κουρασμένοι για ύπνο. Τότε τα καλικαντζαράκια τρύπωσαν μέσα στο σπίτι και έκαναν σκανταλιές όλο το βράδυ.

Το πρωί που έφυγαν, ξύπνησε η Μαρία, είδε τι έγινε και ξύπνησε τους άλλους. Όλοι μαζί κατέστρωσαν μια φάρσα στα καλικαντζαράκια. Περίμεναν μέχρι το επόμενο βράδυ. Όταν ήρθαν τα καλικαντζαράκια, τα τρομάζανε.

Αυτά από τη τρομάρα που πήραν, αποφάσισαν να μην ξανακάνουν σκανδαλιές ποτέ ξανά.

ΤΙΤΛΟΣ ΤΗΣ ΖΩΓΡΑΦΙΑΣ ΜΟΥ:

Το παχύνει κοροϊδεύει τον γερανό για το χρώμα του.

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΑΙΟΥ: Αισώπου μύθοι Εύχαρις

ΟΝΟΜΑ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ: Κώστας Βραχνός

Ασυνήθιστα Χριστούγεννα

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας τρελός επιστήμονας. Αυτός είχε φτιάξει μια χρονομηχανή για να ταξιδέψει στο παρελθόν. Μια μέρα μπήκε στην χρονομηχανή του και ταξίδεψε 3.500.000 χρόνια πριν!

Εκεί βασίλευαν οι Homo habilis. Μόλις έφτασε εκεί μεταμορφώθηκε κι αυτός σε έναν homo habilis. Κάποια στιγμή που άναβε φωτιά, πετάχτηκε μέσα από τις φλόγες το πνεύμα του Αι – Βασίλη. Ο τρελός επιστήμονας τρόμαξε και κρύφτηκε στη σπηλιά του. Στο βάθος της σπηλιάς είδε 9 καλικάτζαρους και 11 ξωτικά να τσακώνονται για το ποιος θα φάει ένα τεράστιο μελομακάρονο. Ο τρελός επιστήμονας τους είπε: <<Έχω τη λύση για να μη τσακώνεστε. Θα το φάω εγώ >>.

Ο τρελός επιστήμονας τους άρπαξε το μελομακάρονο και οι καλικάτζαροι και τα ξωτικά άρχισαν να τον κυνηγάνε για να του το πάρουν. Ο τρελός επιστήμονας φοβισμένος αναγκάστηκε να μπει στη χρονομηχανή και να επιστρέψει στο παρόν.

Όταν γύρισε στο σπίτι του στόλισε το χριστουγεννιάτικο δέντρο και αφού έφτιαξε μελομακάρονα κάθισε να τα φάει βλέποντας μια χριστουγεννιάτικη ταινία.

Ξαφνικά εμφανίστηκε και πάλι το πνεύμα του Αϊ – Βασίλη και του είπε: <<Πέρασες σχεδόν όλη σου τη ζωή κάνοντας τρελές εφευρέσεις μα δεν χάρηκες τους δικούς σου ανθρώπους γιατί δεν πέρασες χρόνο μαζί τους>>.

Τότε ο τρελός επιστήμονας κατάλαβε το λάθος του και ότι είναι μόνος εξαιτίας της συμπεριφοράς του.

Από τότε επισκεπτόταν πολύ συχνά τους δικούς του και εκείνα τα Χριστούγεννα δεν τα ξέχασε ποτέ....

Χρήστος-Σάββας Ζήκος

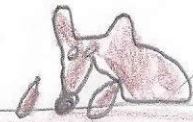
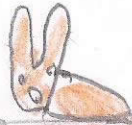
ΤΙΤΛΟΣ ΤΗΣ ΖΩΓΡΑΦΙΑΣ ΜΟΥ: Τα ζώτα μου ζουν καλά αρχικά

Το σόβος

Το κουνέλι

Το ζώο μου ο Νουζκι

Η Αλεπού

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: Τα σπίτια των ζώων

ΟΝΟΜΑ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ: Αχιλλέας

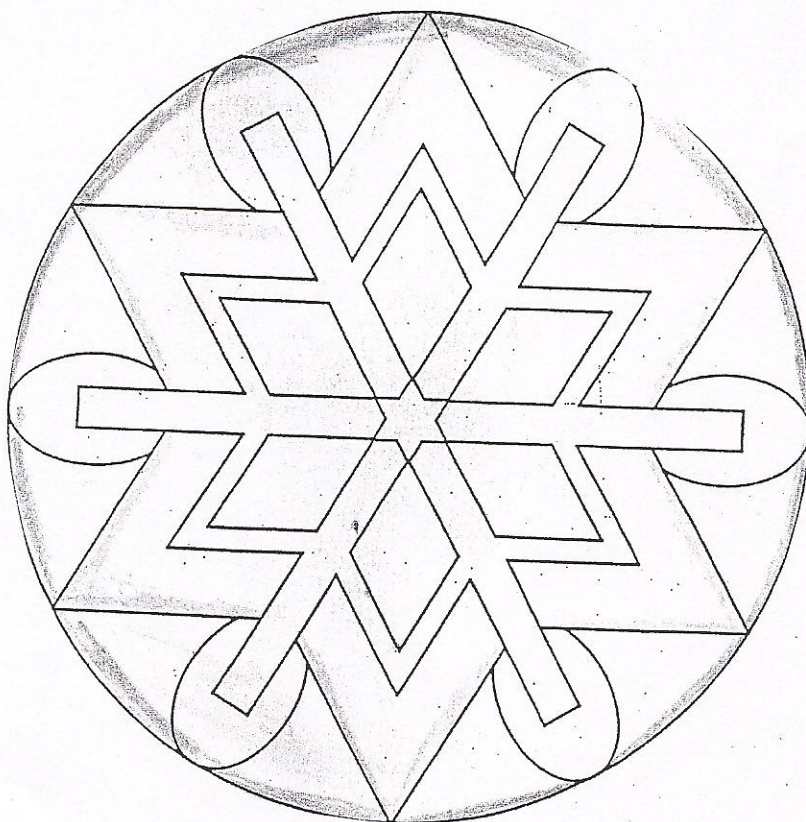
Πού πήγε ο Λου;

Μια φορά κι ένα καιρό στη χώρα του Αι – Βασίλη ζούσε ένας μικρός τάρανδος, που τον έλεγαν Λου. Τρεις μέρες πριν τα Χριστούγεννα ο Λου είχε πολύ άγχος, επειδή ήταν η πρώτη φορά που θα πήγαινε με τον Αι – Βασίλη να μοιράσουν δώρα. Ο Λου είχε ξεκινήσει να πάει με τους φίλους του βόλτα, για να ξεχάσει το άγχος του. Είδε όμως ένα δρόμο με τριαντάφυλλα, τον ακολούθησε και χάθηκε. Κανείς δεν πήρε είδηση πως είχε εξαφανιστεί. Μετά από λίγα λεπτά ο φίλος του Λου, ο Βου είπε πως δεν ήταν μαζί με τους άλλους. Πήγε στον Αι – Βασίλη και του λέει: «Αι – Βασίλη, Αι – Βασίλη ο Λου εξαφανίστηκε». «Εξαφανίστηκε;» είπε τρομαγμένος ο Αι – Βασίλης. «Τι θα κάνουμε, δεν μπορούμε να φύγουμε χωρίς το Λου. Πήγαινε και πες στους άλλους να πάνε να ψάξουν να τον βρουν». Ο Βου έτρεξε γρήγορα να τους το πει. Μετά όλοι πήγαν στο δάσος να βρουν το Λου.

Ο Λου χωρίς να ξέρει πού είναι, ρώτησε έναν σκίουρο και του είπε: «Συγγνώμη, μήπως ξέρεις πού είναι το εργαστήρι του Αι – Βασίλη;» «Ναι, λοιπόν, πρέπει να πάρεις το δρόμο απ' όπου ήρθες». Ο Λου βρήκε ξανά το δρόμο. Επίσης ο Νου και ο Μου τον βρήκαν και τον πήγαν στο εργαστήρι του Αι – Βασίλη.

Και ζήσανε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα.

Ορνέλα Τζαφέρη

Η ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΣΤΟΝ ΑΙ-ΒΑΣΙΛΗ

Μια φορά κι έναν καιρό ήτανε μια πολύ φτωχή οικογένεια, που ζούσε σ' ένα ορεινό χωριό. Για να είναι ζεστό το σπίτι τους ο μπαμπάς και η μαμά πήγαιναν και έκοβαν συνέχεια ξύλα. Είχαν και δυο παιδάκια, τα οποία τσακώνονταν συνέχεια.

Σε λίγο καιρό θα ερχόντουσαν τα Χριστούγεννα και άρχισαν να στολίζουν ένα τεράστιο φυσικό δέντρο, όμως οι γονείς τους τους προειδοποίησαν πως φέτος δεν θα πάρουν δώρα από τον Αι-Βασίλη, επειδή τσακώνονταν συνέχεια μεταξύ τους και ο Αι-Βασίλης θα τους έφερνε από ένα κάρβουνο στον καθένα.

Το βράδυ πριν τα Χριστούγεννα ξάπλωσαν από νωρίς, γιατί δεν περίμεναν δώρα για την επόμενη μέρα. Ξαφνικά εκεί που κάθονταν, κάποιος χτύπησε το μικρό ξύλινο παραθυράκι της σοφίτας. Μόλις άνοιξαν είδαν ένα ζωτικό, τόσο μικρό με τεράστια αυτιά. Δεν πίστευαν στα μάτια τους ότι το είχαν μπροστά τους. Το ζωτικό τους είπε πως ο Αι-Βασίλης θέλει να τους μιλήσει για τη συμπεριφορά που έχουν στους γονείς τους αλλά και που μαλώνουν συνέχεια μεταξύ τους.

Το ζωτικό με ένα μαγικό τους πήγε και τους δυο σε ένα τεράστιο σπίτι που είχε πολλά δωμάτια και πολλά μικρά ζωτικά που κατασκεύαζαν δωράκια, για να τα μοιράσουν στα παιδάκια. Τότε κατέβηκε από μια μεγάλη σκάλα ο Αι-Βασίλης με μια μεγάλη, άσπρη γενειάδα μαζί με τη γυναίκα του. Τους πλησίασε και τους είπε πως θα τους δώσει μια ακόμη ευκαιρία για να φτιάξουν τη συμπεριφορά τους. Τα παιδάκια υποσχέθηκαν να μην ξαναμαλώσουν και να αγαπούν τους γονείς τους. Αφού γύρισαν σπίτι με άλλο ένα μαγικό, κοιμήθηκαν χαμογελώντας. Την επόμενη μέρα όλο το σπίτι είχε γεμίσει με δώρα για όλους. Τα δυο αδερφάκια κράτησαν αυτό το μυστικό για πάντα και δεν ξαναμάλωσαν ποτέ.

Φαίη Σκαρμούτσου

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: Αισώπου μύθοι

ΒΙΒΛΙΑ ΣΕ ΡΟΔΕΣ

ΟΝΟΜΑ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ: Κύριος Βραχνός

ΟΝΟΜΑ ΕΚΔΟΤΗ: _____

A: Τι μου έκανε εντύπωση από το βιβλίο που διάβασα;

Οι πιο πολλές ιστορίες στο βιβλίο που διάβασα ήταν με ζώα. Οι ιστορίες του ΑΙΣΩΠΟΥ είναι μερικές μεγάλες και μερικές μικρές δεν ξέρω όμως γιατί. Κατι όμως προσέξα που μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση είναι πως τα λόγια είναι πάντα στην ζωγραφίδα. Ένας από αυτούς τους μύθους είναι: «Το παχύνει και ο γερνός».

B: Γράφω 3 φράσεις που μου άρεσαν από το βιβλίο που δανείστηκα.

«Καλά να πάω που πιστεύω πως σιδηποτε στο γυ είναι αυγό».

«Κόρακα τα χεις όλα, μόνο μυαλό σου λείπει».

«Γυρίζω πίσω προτιμώντας τη μέτρια ζωή στο χωριό από την πολυτέλεια στην πόλη».

ΟΝΟΜΑ: Εύχαρις Παναγιώτης

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: Ζωή που κινδυνεύουν!

ΒΙΒΛΙΑ ΣΕ ΡΟΛΕΣ

ΟΝΟΜΑ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ: Andrea Mills

ΟΝΟΜΑ ΕΚΔΟΤΗ: Πατάκη

A: Τι μου έκανε εντύπωση από το βιβλίο που διάβασα;

1) Ο Γκράντιος κυρπηχοράχος είναι κάτι σαν ηλεκτρική σκούπα. Αντί όπως να ρουφάει θρωπές, καταπίνει 30.000 κυρπήκια κάθε μέρα. Επειδή δεν έχει δυνάμει δεν μπορεί να μαθήσει την τροφή του. Για αυτό καταπίνει θόζαλα, τα οποία τον βοηθούν να αλξίσει τα κυρπήκια μέσα στο στομάχι του. Τα κυρπήκια δεν του δίνουν πολύ ενέργεια για αυτό κοιμάται 15 ώρες την ημέρα.

2) Ο Ινδικός γάιδαρος λίγες ώρες αφού γεννηθεί αρχίζει να τρέχει δίπλα στην μητέρα του. Είναι το ταχύτερο από όλα τα λιπιδιόζωα, ακόμα και από τις ψέφρες. Συνεχώς ξεπερνάει τον εαυτό του και ο ένας τον άλλο, χτυπώντας τα χτύπια με τα δυνάμει του ή με τα πίσω πόδια του.

3) Το χιτάνιο πάντα όταν γεννιέται, ζυγίζει όσο μια ντομάτα. Όταν περνάει ή θέλει τη μάνα του, κλαίει όπως εμείς. Τα μάτια του ανοίχουν μέσα από 6 εβδομάδες. Τα μωρά πάντα γεννιούνται λευκά. Οι μαύρες κηλίδες στη γούνα τους εμφανίζονται αφού μαλαλώσουν λιγάκι. Τα πάντα μοιάζουν πολύ μαλακά και τρυφερά. Αν όμως τα πιάσουμε, θα εκθαλαχούμε, γιατί η γούνα τους είναι λαβωμένη. Αυτό συμβαίνει για να προσεγγύνονται από την υγρασία και την βροχή. Οι κινέζοι τα αποκαλούν «ντα ζιόνγκ μάο», που στη γλώσσα τους σημαίνει «μυρμήκια αρκουδόχατα». Για αυτήν τη χώρα αποξελούν τα πάντα ένα σύμβολο ειρήνης.

B: Γράφω 3 φράσεις που μου άρεσαν από το βιβλίο που δανείστηκα.

- 1) Κάποια κακάπο ζουν πάνω από 60 χρόνια, είναι οι βαρύτεροι παπαγάλοι στη τη και οι μόνοι που δεν μπορούν να πετάξουν.
- 2) Αν όλα τα ζώα του πλανήτη έκαναν αγώνα ερεβίματος, θα κέρδιζε ο χαζοπαρδος που με ένα πήδημά του καλύπτει 7 μέτρα.
- 3) Ο αρσενός χορίδας κολλάει εύκολα αρρώστιες, όπως ηνιφάνια ^{κυρίως} κατά τη διάρκεια των κρίων και οι μαύρες τρίχες της πλάτης του γίνονται ασημί στα 12 χρόνια του!
- 4) Η Διοπεροφόρος αρκούδα μοιάζει να φοράει γυαλιά και φτιάχνει ένα σλιζι-ψωλά πάνω στα δέντρα για να τρώει και να ξεκινάει.

ΟΝΟΜΑ:

Χρήστος - Σάββας

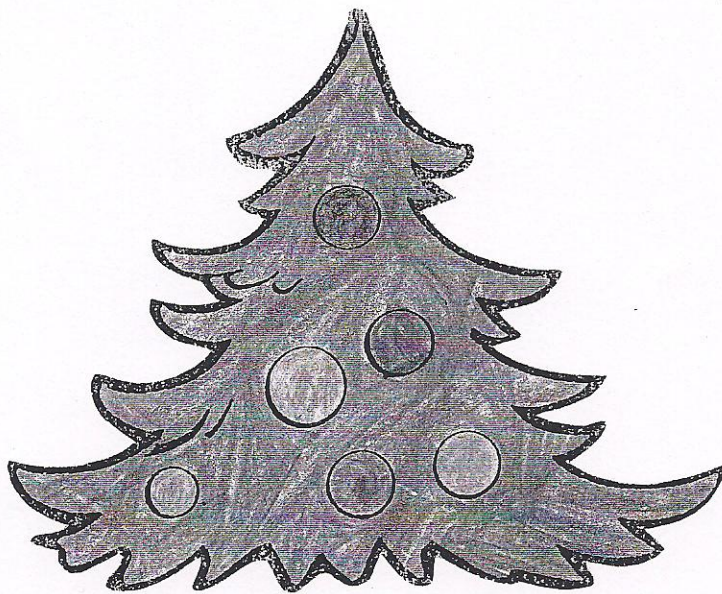
Τα καλικαντζαράκια και ο Άγιος Βασίλης

Πριν από πολλά, πολλά χρόνια ήταν τα καλικαντζαράκια. Τα καλικαντζαράκια πήγαν ταξίδι στον Βόρειο Πόλο. Ήξεραν ότι εκεί ήταν το δέντρο της ζωής, αλλά δεν ήξεραν ποιό ήταν από όλα τα δέντρα.

Ένα μικρό καλικαντζαράκι με απερισκεψία δάγκωσε ένα δέντρο κι αυτό, γιατί δεν ήταν πολύ γερό, έπεσε πάνω στο σπίτι του Άγιου Βασίλη. Τα καλικαντζαράκια του είπαν πως θα του το φτιάξουν. Μέχρι ο Άγιος Βασίλης να μοιράσει τα δώρα στα παιδιά, τα καλικαντζαράκια στρώθηκαν στην δουλειά.

Ο Άγιος Βασίλης για να τα ευχαριστήσει, τους έδωσε ένα πολύ πολύ μεγάλο κόκκινο κουτί με μία κορδέλα. Όταν το ανοίξανε είδανε ένα κλαρί από το δέντρο της ζωής. Αυτά τον ευχαρίστησαν και έφυγαν χαρούμενα.

Παύλος Τσαντηράκης

Τα παιδιά θα περιμένουν. Δε μπορούμε να τα απογοητεύσουμε.

Τα ξωτικά άρχισαν να τρίβουν την πλάτη και τα πόδια του Ρούντολφ με οινόπνευμα και ο Άη Βασίλης του έφερε χοντρές κουβέρτες για να ζεσταθεί.

Τότε η γυναίκα του Άη Βασίλη έφερε μια ζεστή κοτόσουπα και χυμό πορτοκάλι για να δυναμώσει ο Ρούντολφ. Μέσα είχε βάλει ένα μαγικό μωβ φίλτρο, που της είχε δώσει η καλή νεράιδα των Χριστουγέννων. Με αυτό το φίλτρο όλοι γίνονταν υγιείς και δυνατοί πολύ σύντομα.

Γρήγορα ο Ρούντολφ άρχισε να συνέρχεται. Σηκώθηκε σιγά σιγά και πήγε στο έλκηθρο. Όλα ήταν έτοιμα για να ξεκινήσουν.

Στην αρχή βέβαια το έλκηθρο έκανε μεγάλα ζικ ζακ στον ουρανό, ενώ κάθε φορά που έβηχε ο Ρούντολφ, χοροπηδούσε ο σάκος και έπεφταν μερικά δώρα κάτω στη γη.

Όμως σε λίγη ώρα άρχισαν να πετάνε κανονικά και να μοιράζουν δώρα και χαρά στα παιδιά.

Μόλις είχε αρχίσει άλλο ένα μαγικό ταξίδι του Άη Βασίλη στη γη!!!

Ευστοχία Φασούη

ΤΙ ΕΠΑΘΕ Ο ΡΟΥΝΤΟΛΦ;

Πλησίαζαν τα Χριστούγεννα. Κάπου στην παγωμένη Λαπωνία. Στο εργαστήρι του Άη Βασίλη, επικρατούσε πανικός. Όλοι έτρεχαν από δω και από εκεί για να προλάβουν να φτιάξουν όλα τα παιχνίδια που ζήτησαν τα παιδιά.

Τα ξωτικά δούλευαν πολύ σκληρά μέρα νύχτα, ενώ ο Άη Βασίλης έλεγχε τα δώρα πριν τα βάλει στον σάκο του.

Τη στιγμή που ο Άη Βασίλης, ανακουφισμένος και χαρούμενος που πρόλαβαν και φέτος να φτιάξουν όλα τα παιχνίδια, έβαζε το τελευταίο δώρο στο σάκο, τα ξωτικά μπαίνουν μέσα τρέχοντας και του λένε δυνατά:

-Άη Βασίλη -Άη Βασίλη, δυστυχία μας. Ο Ρούντολφ!!

-Τι έπαθε ο Ρούντολφ;

-Ο Ρούντολφ αρρώστησε. Έχει σαράντα πυρετό και βήχει πολύ. Τι θα κάνουμε τώρα; φώναζαν στενοχωρημένα τα ξωτικά.

Ο Άη Βασίλης ανήσυχος έτρεξε στο κρεβάτι του Ρούντολφ. Τι να δει!!! Το ελαφάκι είχε κόκκινη μυτούλα και μαγουλάκια και κρύωνε πολύ. Το ακούμπησε στο μέτωπο και έκαιγε.

-Ω συμφορά μας!!! Ποιος θα οδηγήσει το έλκηθρο τώρα; Δεν ξέρει κανείς άλλος το δρόμο. Τι θα κάνουμε;

Δάκος

Όνομα ζώου: αετός

Χρήστος

Πού ζει: Ζει σε όλες τις ηπείρους, αν και τα περισσότερα είδη, θρίσκονται στην Ευρασία. Φεύγει ψηλές σε ψηλά βράδια.

Τι τρώει: Ο αετός τρώει ψάρια, διάφορα υδρόβια πουλιά, ^{αετών} φιδιά, ^{αετών} μικρού και ^{αετών} μεγάλου, σπούδι, λάρβα, θηλασικά και περηνά. ^{αετών} Συχνά ο αετός σκοτώνει θηράματα 7-8 φορές βαρύτερα από τον ίδιο.

Οι εχθροί του: Επειδή ο αετός είναι δυνατό αρπακτικό πουλί ^{αετών} δεν ^{αετών} εχθρούς, κινδυνεύει μόνο από τον άνθρωπο.

Πώς πολλαπλασιάζεται: Οι αετοί ζευγαρώνουν για όλοι τους τη ζωή. Πριν το ζευγάρωμα χύνονται έναέριος επιδείξεις εντυπωσιασμού. Γεννούν 2 αυγά, άσπρα με κόκκινες ή καφέ κηλίδες με διαφορά 3-4 ημερών.

Θάλασσα

Όνομα ζώου: χαύρος

Χρήστος

Πού ζει: Ζει σε ζεστές περιοχές της ευρωπαϊκής θάλασσας κατά κοπάδια και περισσότερο στον αβρό ειδικά την άνοιξη και το καλοκαίρι. Τον χειμώνα παραμένει στον βυθό σε βάθος 100-200 μέτρα.

Τι τρώει: Τρέφεται με μικροσκοπικά μαλακόσκερα και τον χρόνο άλλων ψαριών.

Οι εχθροί του: Οι εχθροί του είναι μεγαλύτερα ψάρια και ο άνθρωπος. Παρένεται επειδή το κρέας του είναι πολύ νόστιμο, η γιρή του είναι πολύ χαμηλή, είναι πολύ υγιεινό ψάρι, κάνει πολύ καλό στην κυκλοφορία του αίματος και στην καρδιά και επίσης χρησιμοποιείται σαν δόλωμα για μεγαλύτερα ψάρια.

Πώς πολλαπλασιάζεται: Όταν ζεσταίνει ο καιρός πλησιάζει τις ακτές για να αφήσει τα αυγά του, που επιπλέουν μαζί με το πλανκτόν.

Λαγός

Ζει σε εύφορες πεδιάδες και δασώδεις βουκοπλαγείς.
- Τρώει χόρτα, λαχανικά, βλαστους, καρπούς και σπόρους δημητριακών.
- Γεννά μέχρι 4 φορές το χρόνο από 1-4 μικρά.
- Εχθροί του τα αρπακτικά πτηνά και ζώα, τα φιδιά και ο άνθρωπος με το κυνήγι.

Ευευχία

Δελφίνι

Ζει στη Θάλασσα και σε κάποια μεγάλα ποτάμια.
- Τρώει ψάρια, χελώνες και κεφαλοπόδα, όπως καλαμάρια, χταπόδια, σουπιές κ.α.
- Γεννά κάθε 1-3 χρόνια 1 μικρό.
- Εχθροί του ο άνθρωπος, με ο καρχαρίας.
- Κινδυνεύει από τη μόλυνση της θάλασσας, το κυνήγι, τα δίχτυα κ.α.

Ευευχία